

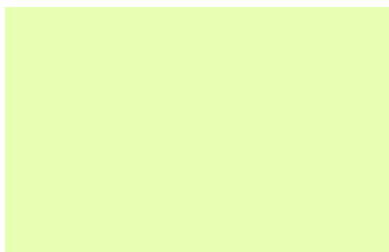
Op de Hoogte

Augustijns Centrum de Boskapel

juli 2017

zomer - ruimte

Tijdelijke redactie

Joop Haverkort
Jan Revenberg

Layout

Marcel Arts

Medewerker

Chris Dijkhuis

E-mailadres redactie: redactieodh@boskapel.nl

Druk

Helma Bertels
Jan van Lierop

Adres Boskapel

Graafseweg 276
6532 ZV Nijmegen
tel/fax 024-3776968

Pastor Ekkehard Muth,
emailadres: ekkehard.muth@boskapel.nl
telefoon: 026-4953153

homepage: www.boskapel.nl

e-mail: info@boskapel.nl

volg ons ook op: www.facebook.com/DeBoskapel

ING-bank: IBAN: NL35 INGB 0002 2069 16

Rabobank: IBAN: NL47 RABO 0157 8328 56

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten te weigeren, in te korten, of anderszins redactioneel te bewerken. Copyright berust bij de auteurs van de bijdragen.

9 juli 2017

Colofon

'Op de Hoogte' is het bulletin van de Stichting Augustijns Centrum de Boskapel.

Het biedt ruimte voor Boskapellers en andere bezoekers van de kapel om te schrijven of te lezen over zaken die de gemeenschap van de Boskapel of de Kerk in het algemeen raken.

Ook geeft het informatie over vieringen in de kapel en activiteiten die vanuit de Boskapel worden ondernomen.

'Op de Hoogte' verschijnt 9 maal per jaar.

Op verzoek wordt 'Op de Hoogte' per e-mail toegezonden.

Op 27 augustus 2017 verschijnt het volgende nummer onder tijdelijke redactie van Joop Haverkort en Jan Revenberg. Kopij aanleveren vóór 16 augustus bij Jan Revenberg. j.revenberg@hotmail.com

Inhoud

- pag. 4 Van de redactie
- pag. 5 Liturgiekalender
- pag. 7 Van de pastor: 'Hollands zomerweer
- pag. 8 Vakantie, tijd voor je kleine bloedsomloop
- pag. 12 Van de bestuurstafel
- pag. 13 Iftar...hé?!
- pag. 15 Kerkennacht
- pag. 17 Augustinus ten voeten uit
- Pag. 19 Kinderen van de Boskapel
- Pag. 20 Vrienden van de Boskapel
- Pag. 21 Lieverlede
- Pag. 23 Hoe voed je een kind op in een best wel rotte wereld
- Pag. 25 Augustinus Lezing
- Pag. 26 Van de Amnesty tafel
- Pag. 27 Pianorecitals in de Boskapel

Van de redactie

Het laatste nummer voor de zomervakantie heeft bijna vanzelfsprekend een thema gekregen: ruimte.

Vakantie is een periode met ruimte. We maken agenda's leeg, gaan over grenzen en hebben tijd voor ontmoetingen en gesprekken.

En die ruimte geeft net als een goede viering uitzicht. "We zien uit naar een nieuwe wereld zoals God die bedoeld heeft, maar ondertussen krijgen we ook de nodige buien over ons heen," schrijft Ekkehard in zijn bijdrage.

Joop Haverkort heeft z'n vakantie al achter de rug en vertelt over de inspiratie die zijn vakantie heeft gegeven: ruimte voor verbindingen.

En welke ruimte kan mogelijk ook een gezamenlijk vieren van '500 jaar Reformatie' bieden? De Augustinuslezing op 29 augustus is dan een perfecte introductie.

En na ons inspirerende bezoek aan bisschop Gerard de Korte, beleven we met hem ook de pijn als die ruimte ofwel door 'rechtzinnigheid' of door onverschilligheid ingeperkt wordt.

Theo Thier vertegenwoordigde met nog een Boskapeller onze gemeenschap bij de Iftar maaltijd om het einde van de ramadan te vieren met Islamitische buurtgenoten. Terecht spoort hij ons aan gebruik te maken van dergelijke uitnodigingen. Schep ruimte.

We citeren tenslotte uit de bijdrage van Chris Dijkhuis voor dit nummer. Laten we in de vakantie 'de tijdelijke goede dingen gebruiken met het oog op het eeuwige goede.'

De redactie

Liturgie kalender

juli/augustus2017

9 juli 11.15 uur	Matteüs 11, 25-30 Kom tot mij, mijn juk is zacht	Ekkehard Muth Boskapelkoor
16 juli 11.15 uur	Matteüs 13, 1-9 Goede grond	Ekkehard Muth
23 juli 11.15 uur	Matteüs 13, 24-30 Onkruid en graan	Ekkehard Muth
30 juli 11.15 uur	Matteüs 13, 44-46 De schat in de akker (eventueel agapè- viering)	(Ekkehard Muth)
6 augustus 11.15 uur	Matteüs 17, 1-9 Een glimp van de hemel	Ekkehard Muth
13 augustus 11.15 uur	Lucas 1, 39-56 Maria Hemelvaart	Ekkehard Muth
20 augustus 11.15 uur	Matteüs 15, 21-28 De kruimels van zijn tafel	Joost Koopmans
27 augustus 11.15 uur	Augustinusfeest	Ekkehard Muth Familia Augustiniana Boskapelkoor

500 jaar reformatie - 29 oktober 2017

Om nu alvast in de agenda vast te leggen: op 31 oktober is het 500 jaar geleden dat Maarten Luther zijn stellingen publiceerde om de kerk te hervormen. Helaas heeft dit niet tot de nodige veranderingen geleid maar tot een kerkscheuring. Nu 500 jaar verder kennen we een veelheid aan kerken en stromingen. Dit kan je betreuren, maar je kan het ook als inspirerend ervaren dat 'de anderen' je steeds weer scherp houden en dat je je eigen manier van geloven aan 'de anderen' kunt spiegelen. 'Trek steeds verder', ecclesia semper reformanda - de kerk moet zich steeds weer vernieuwen.

Op zondag 29 oktober vieren we samen met het Oecumenisch City Pastoraat, de Effataparochie en de DoRe-gemeente 500 jaar reformatie. Op dit moment zijn we nog in gesprek om nog meer kerkgemeenschappen hierbij te betrekken. Misschien lukt het zelfs om op die zondag met alle Nijmeegse kerken samen één gezamenlijke viering te houden. Op weg naar een vernieuwde kerk!

-0-0-0-0-0-

Hollands zomerweer

Ik vroeg me al af wanneer dit begrip voor het eerst weer in het weerbericht genoemd zou worden. En op de dag dat ik dit schrijf is het zover. In dikke letters stond het bovenaan het weerbericht in de krant: 'Hollands zomerweer'. Het betekent net niet 'het kan vriezen, het kan dooien', maar het wil zeggen: houd rekening met een bui, maar daar tussendoor schijnt volop de zon; het is lekker warm, maar houd voor de zekerheid een trui achter de hand.

Misschien is de uitdrukking 'Hollands zomerweer' ook van toepassing op wat we in de kerk aan het doen zijn. We zien uit naar een nieuwe wereld zoals God die bedoeld heeft, maar ondertussen krijgen we ook de nodige buien over ons heen. In de komende tijd springen twee zondagen eruit die dat duidelijker dan de andere zondagen laten zien: De zondag van de 'gedaanteverandering' op 6 augustus en Maria hemelvaart, wat we op 13 augustus gaan vieren.

De leerlingen beklimmen samen met Jezus een berg en daarboven verandert Jezus voor hun ogen in een lichtgestalte. Het is alsof hij zijn aardse lichaam aflegt waardoor zijn hemelse lichaam zichtbaar wordt. Petrus wil meteen drie tenten bouwen. Hij wil in de hemel blijven onder de zon en de warmte van de zomer. Maar zo gaat dat in het leven natuurlijk niet. In ons leven zien we uit naar de zomer, maar we houden Hollands zomerweer.

En op Maria hemelvaart wordt het misschien nog duidelijker: In Maria is God mens geworden, zo heeft zij de hemel op aarde gebracht. En nu vieren we dat zij die hemel in mag gaan. Om het maar in weerbericht-termen te zeggen: tussen de buien door van het Hollands zomerweer gaat zij ons voor naar een wereld zonder wolkje aan de lucht.

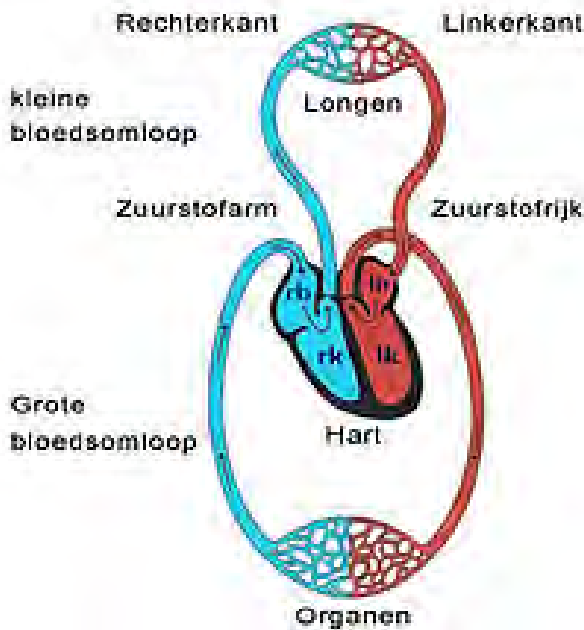
In de kerk doen we het eigenlijk net als de vakantiegangers; we ontvluchten even het Hollands zomerweer en we zoeken 'zon-zekerdere' bestemmingen op. Bij wijze van spreken zijn onze vieringen kleine mini-vakanties waar we een kijkje nemen in de hemel. En na voldoende zon kan je de volgende bui weer beter aan.

Een goede zomer!

Ekkehard Muth

Vakantie, tijd voor je kleine bloedsomloop

Dit julinummer van Op de Hoogte is het laatste voor de zomervakantie. Het zou dus een vooruitblik op deze periode moeten bieden. Maar ik heb al voorgeproefd. Sinds mijn pensionering verkies ik het voorjaar met al z'n frisheid en bloemenpracht als favoriete vakantieperiode. Dit jaar hebben we daar de langste vakantieperiode van ons leven voor genomen: 9 weken. We vertrokken in het

begin van april en vonden een aanmoediging in het thema van april, de maand van de filosofie: rust in tijden van onrust. We kwamen enkele weken voor het begin van de schoolvakanties terug: vol vers zuurstofrijke lucht. We zijn weer helemaal op adem gekomen met longen vol dankbaarheid.

Ook al ben je met pensioen, we beleven toch dagelijks de ervaringen van een 24 uurs economie, van een voortdurende informatiestroom. Rustmomenten zijn niet vanzelfsprekend. En misschien is het verlangen naar wat meer ordening, naar

een balans tussen in- en ontspanning, tussen overdenken en doen, tussen inspiratie en uitwerking wel één van de krachtigste elementen van de kloostertraditie: Hoe krijgen we rust in tijden van onrust?

Onze eigen bloedsomloop vanuit het hart is geen permanente stroom. Na elke ronde door het hele lijf keert ons bloed terug naar de longen, om daar opnieuw letterlijk geïnspireerd te raken.

Het vieren van de getijden in kloosters in een dagelijks, wekelijks en jaarlijks ritme in een afwisseling van overdenken en doen biedt een stramen om orde te scheppen en rust en diepgang in dagdagelijkse beslommeringen en drukte.

De lange vakantie van de afgelopen twee volle maanden had bij ons ook de uitwerking van het beleven van 'getijden' in een soort retraite.

In het midden van die periode waren we in Ronda (Andalusië). En we beleefden hoe we vol stroomden met dankbaarheid. We wilden de kracht van dat gevoel vast houden en schreven er over. En met enige aarzeling deel ik nu gedeeltes van onze ervaringen, omdat dankbaarheid voor je bestaan misschien wel de krachtigste ervaring van vakantie kan zijn.

We herinnerden ons dat in onze jeugd dankbaarheid een bloempje werd genoemd dat in weinig tuinen groeit. Maar ze is ook een bloempje als ereprijs. Het groeit tegen de verdrukking in. Je raakt het ook niet kwijt uit je gazon. Kortom ereprijs laat geen gras over zich groeien. Het vraagt in z'n nietigheid om aandacht: ik ben er, heb aandacht voor mij. En dan kijk je, je houdt het dicht bij je ogen en je verbaast je over het heldere blauw, de mini gele hartjes en de overdaad aan bloemetjes: "Kijk naar me, zie me staan, ik ben het tapijt onder je voeten."

In de loop van de afgelopen weken is dit bloempje in ons gaan groeien en het heeft een omvang bereikt, die al het gras van het gewone verdrukt. Ik wil 'ereprijzen'. Ik wil m'n geluk, zuurstof voor m'n longen proeven. We reizen nu al een maand door Spanje. Het rood en geel van de Spaanse vlag hebben we in alle schakeringen terug gezien in de rotsen, in de aarde onder de olijfbomen, in het contrast met het blauw van de hemel en het water van de Middellandse zee. We klampten er ons aan vast met onze handen tastend langs de kloven van de Caminito del Rey. Op een afstand waren we als mensen niet anders dan een rij mieren: nietig in een overweldigende omgeving, die toch door mensenhanden in generaties toegankelijk is gemaakt. Ik voel me tegelijk groots en nietig. Ik ben er nu, klauterend over gesteente vol fossielen, die door onvoorstelbare krachten hier ooit uit de aarde omhoog gedrukt zijn. Ik realiseer me, dat ik met m'n kwaaltjes er in een vorige eeuw simpel niet meer geweest zou zijn.

Zo stapelen de geluuksmomenten zich op. We ontmoeten onderweg familie en vreemden. We vertellen elkaar verhalen en vreemden worden bekenden. We halen herinneringen op aan mensen die ons ooit zo lief waren. Als we dan maar weer een flesje wijn ontkurken, dan komen ook hun geesten vrij: plof! En we proostten op het leven.

Met z'n allen hadden we bij het vallen van de avond elkaar roepende uilen gespot, heel dichtbij. Zouden ze in de klimop om de eucalyptusboom achter de camper een nest hebben? Er was duidelijk een paar. We hadden al eens de luchtstroom van hun stille vlucht langs ons gezicht gevoeld al een waarschuwing: 'Weet, dat jullie je in ons territorium bevinden.' Maar ook hier was stilzwijgend een verbond gesloten. We werden getolereerd. De geluiden werden steeds gevarieerder. Natuurlijk zoals in een sprookjesboek: 'hoe-hoe-hoe... oe-oe-oe' maar ook bijna als een kikker 'ke-wik'. Daarbij hoorden we later ook meer piepgeluiden. Zouden er dan toch uilskuikens zijn?

Een eerste aankondiging van een nieuwe generatie kwam 's nachts. Een plofje op het dak, precies boven ons bed, gevolgd door wat onhandig gefladder. Duidelijk geen geluid van een kat en te 'plofferig' voor een duif. De volgende avond werd dit geheim ontrafeld. Op een tak van de eucalyptus precies boven de camper zat een pluizerig uilskuiken. Twee bomen verderop had één van de ouders zich

geposteerd. 'Oeh-hoe, kom op' klonk het herhaaldelijk. Met nog ongeoefende bewegingen baande het kuiken zich een weg hoger op de tak. Ai, dat was iets te ver. Fladderend hing het beestje op z'n kop. Maar dit keer had ie geleerd z'n klauwen te gebruiken en kreeg het voor elkaar om weer iets comfortabeler recht de tak te zitten. Pa en ma gaven hem kort de tijd bij te komen om even later opnieuw met hun aanmoedigen hem weer moed te geven voor een volgende vlieg poging. Dat lukte naar de volgende boom. Na twee dagen hadden ze ons vaarwel gezegd. Hoe zo, uilskuikens?

Over een ontmoeting met een uilengezin hadden we niets gelezen in de reisgidsen. Daar ging het ook niet over dat oude vrouwtje, dat ons in prachtig Portugees de weg had gewezen. Toen ze merkte, dat we toch verkeerd liepen, holde ze ons achterna en nam ons letterlijk bij de hand.

Dankbaarheid voor je bestaan met anderen, voor het gratuite kan je soms helemaal vervullen. Je voelt een verbondenheid met alles en ieder om je heen. De dankbaarheid voor je leven gaat stromen. Dan zoek je een adres voor je dankbaarheid en je wil vanuit die verbondenheid een bijdrage leveren aan een 'Nieuw Wij'. Hoe ziet een samenleving eruit waarin alle mensen zich thuis kunnen voelen, ongeacht hun verschil in afkomst en

levensovertuiging? Welke ingrediënten horen in een 'nieuw wij' dat mensen met elkaar verbindt en onderlinge verschillen vruchtbaar maakt?

Zo'n gedachtesprong ontstond tijdens onze wandeling over de eeuwenoude maar toch 'Nieuwe Brug (Puente Nuovo)' over de kloof in Ronda, een stad met restanten van tal van Europese culturen.

We zijn op dat moment met z'n tweeën. Maar wat een rijkdom: met z'n tweeën. "Zo gaan mensen, twee aan twee." En het kneepje in elkaars hand doet ons dat weer weten. Maar het is verbondenheid die verlangt naar verbreding.

We komen langs de grote kerk, de Colegiata Santa Maria la Mayor. We gaan naar binnen en ontdekken bij de entree een Moorse toegangspoort. En je weet onmiddellijk hoe ook hier traditie op traditie is gestapeld. Dat ging doorgaans niet zachtzinnig. Van Romeinse tempels werden alleen de fundamenteën gebruikt. Daarop kwam eerst een Christelijke kerk, toen een moskee en na de Reconquista opnieuw een Christelijke kerk. En om de 'overwinning' maar eens stevig te bevestigen werden en passant de Sefardische Joden uit Spanje verdreven. Pas recent mogen ze na vijf eeuwen weer terug keren naar Spanje. De overmacht van

de 'katholieke koningen' uitte zich later in de overdaad van de barok en gaat tot in onze tijd door. Vooral bij de Mariabeelden kan het niet op. De wenkbrauwen van Maria zijn geëpileerd tot smalle boogjes, haar lippen gestift en uit haar ogen straalt een minzame blik. Haar japon bestaat uit lagen brokaat en kant, wijd uiteenlopend als een schuilplaats voor ieder die hier even steun zoekt of een kaarsje brandt. Op haar hoofd een kroon met vele verdiepingen voor een eindeloos aureool. Zilver- en goudsmeden leefden zich uit en edelstenen uit heel het Spaanse wereldrijk,

waar de zon nooit onderging, werden er kunstig in verwerkt. Eerst stoorde ik me aan deze Spaanse overdaad. Nou kan het me niks meer schelen. Ik steek een grote kaars aan en plaats die nederig voor haar. M'n 'ereprijzen' zoekt een adres. Tot wie moet ik me richten? Tot deze Maria de Meerdere, tot haar Zoon, tot Zijn Vader, tot Allah, die hier eeuwen aangeropen werd, tot de Romeinse natuurgoden, tot Jahweh van de verbannen Joden, tot de Verbindende Geest, de Onuitsprekelijke, tot de Eenzame van Gerard Reve, tot de Onbewogen Beweger of tot Het Systeem van Leo Vroman? Ik weet het simpel niet. Maar bij Iets of het liefst toch bij Iemand, die ik vader of moeder mag noemen, moet ik m'n dankbaarheid kwijt.

Ik stop onze dankbaarheid maar in dat kaarsje, was die licht wordt, materie die overgaat in energie. In elk geval beleef ik, dat ik onderdeel ben van iets, dat me verre overstijgt. M'n beker stroomt over. Ik zing met m'n Drentse streekgenoot Daniël Lohues: "Vergeet niet even stille te stoan, even knippen met de vingers. Zo van 'dat is mooi man, ja, dat is mooi man!'"

Op een heerlijke vakantie!

Joop Haverkort, Ronda, 17-05-17 en Nijmegen, 03 -07-17

Van de bestuurstafel

Tijdens ons laatste kapeloverleg (14 maart 2017) hebben we aangegeven dat wij als bestuur u regelmatig zullen informeren over de stand van zaken rond onze stadsklooster gedachte.

Na de viering van **zondag 9 juli 2017** willen wij u graag bijpraten. We hebben in de periode vanaf 14 maart een aantal intensieve gesprekken gevoerd met het bestuur van de Effata parochie en het Oecumenisch City Pastoraat. Wij zijn op bezoek geweest bij onze bisschop Mgr. Gerard de Korte. We hebben gesproken met Wim den Braber, projectsecretaris Pioniersplekken bij Protestantse Kerk in Nederland. Over de resultaten van die gesprekken willen wij u graag informeren.

U zult dan merken dat in al die gesprekken het naar buiten treden en het zoeken naar samenwerkingsverbanden, centraal heeft gestaan

Wij zijn er van overtuigd dat 'samen' meer is dan de som der individuen. Dat mensen die iets met elkaar hebben bergen kunnen verzetten.

We lijken het soms vergeten te zijn. Maar een mens wordt pas een mens door andere mensen. Of anders gezegd: mens zijn doe je niet alleen.

Je wordt pas echt mens wanneer je de ander ziet, wanneer je tot vormen van samenwerking komt. Niet voor niets groet men in grote delen van Zuidelijk Afrika met de groet Sawu Bona. Dat betekent "Ik zie je". En men antwoordt met: "Sikhona", Ik ben er. Pas wanneer een mens zich gezien weet en onderdeel is van een geheel dat groter is dan hemzelf, komt hij volledig tot zijn recht. En andersom, een mens dat zich niet gekend weet, heeft grote kans daar ziek van te worden. In Nederland gaan we voorbij aan die oeroude waarheid. En organiseren we steeds meer een maatschappij van individuen. Een maatschappij van individuele rechten en regels. In onze obsessie van maakbaarheid en individueel 'geluk', gaan we voorbij aan waar het eigenlijk om ging en nog steeds zou moeten gaan. Om de mens als onderdeel van een gemeenschap.

Wij zijn als Augustijns Centrum de Boskapel een geloofsgemeenschap. Een gemeenschap die betekenisvol wil zijn voor Nijmegen en haar omgeving. Dat kan in samenwerking met anderen.

Kom zondag na de viering naar de koffie zaal en geef uw mening.

Het bestuur

‘Iftar’hé?!

M'n auto had ik voor 't gemak maar bij de Boskapel geparkeerd. Bij de *Al Moslimin-moskee* aan de Klimopstraat kan ik hem misschien niet kwijt, dacht ik. Die zorg bleek niet nodig; ik was een van de eerste gasten die ongeveer een uur vóór zonsondergang bij de moskee arriveerde, om het *einde van de Ramadan* met onze islamitische buurtgenoten mee te vieren.

Een man in een lang donkerpaars gewaad kwam me tegemoet, toen ik het gebouw naderde. Hij stak z'n hand uit, en sprak me aan om me te verwelkomen. Ik vroeg hem, of hij daar in een of andere functie was. Dat bleek niet het geval. Ik verklaarde mijn vraag met een verwijzing naar zijn kledij. "Dit heb ik enige tijd geleden in Mekka gekocht", sprak hij, en voegde er nog aan toe: "Daar voel ik me prettig in bij dit soort gelegenheden".

Intussen kwam iemand naar ons toe, die later Saïd Bouharrou bleek te zijn en voorzitter van het moskeebestuur is. Hij vroeg me of hij me vóór zou gaan naar de plek van samenkomst. Die plek was een voormalig klaslokaal van de school waar nu de moskee onderdak vindt.

Er waren al enkele mensen binnen, onder wie Louis de Mast, medewerker van de Raad van Marokkaanse Moskeeën Nederland, die me hartelijk verwelkomde. Dat ik ruimschoots op tijd was, bleek, toen een kwartier later een grote groep van ongeveer vijfentwintig mensen binnenkwam; naar ik later begreep leden van De Goede Herder Parochie.

Deze parochie heeft samen met de Al Moslimin-moskee een *werkgroep* gevormd om uitwisselingsactiviteiten te organiseren tussen christenen en moslims. Over '*brede oecumene*' gesproken!

De binnenkomst van deze mensen bracht ineens een levendige sfeer tot stand.

Daarmee leek ook het beginsein van de avond gegeven.

Voorzitter Saïd Bouharrou sprak een welkomstwoord gevolgd door Louis de Mast, die het programma van de avond uit de doeken deed, te weten: een inleiding over de Islam door mevrouw Mimount (islamitisch zorgconsulente in het Radboudziekenhuis en het CWZ), gevolgd door een korte film over de relatie van het Radboudziekenhuis met een ziekenhuis in Marokko.

Dit deel van de avond zou besloten worden door mevrouw Amal Karam, stadsdichter van Nijmegen en docente aan het ROC.

Het moet inmiddels ***acht minuten vóór tien*** (21.52) geworden zijn; het tijdstip van zonsondergang, én het moment voor de feestelijke viering van het **einde van de Ramadan**...IFTAR heet dat.

We gingen naar een andere zaal, waar een grote tafel klaarstond met gerechten, waarvan ik gebraden kip, meloen en gesneden stokbrood herkende. Het overgrote deel bleef nog een verrassing....een aangename verrassing werd later duidelijk, toen ik de soep proefde en het broodje met pittig gekruid groentemengsel.

Ik knoopte onder de maaltijd een gesprek aan met een paar dames van De Goede Herder over kerkelijke zaken en opvattingen. Daardoor verraste me eigenlijk het einde van de oergezellige maaltijd.

De voorzitter van de werkgroep van De Goede Herder sprak een dankwoord, en deelde bloemen uit aan mensen die zich hadden ingezet voor deze erg geslaagde bijeenkomst.

Louis de Mast bood tenslotte de genodigden nog de gelegenheid te reageren. Daar heb ik ook gebruik van gemaakt; allereerst om de organisatie namens de Boskapel te bedanken voor de invitatie, maar ook om de hoop uit te spreken, dat bij een eventuele volgende gelegenheid meer dan twee Boskapellers zullen ingaan op die uitnodiging...

Theo Thier

Kerkennacht

Op 23 juni 2017 vond de traditionele tweejaarlijkse kerkennacht plaats. Ook Nijmegen was weer van de partij.

Dit jaar was er gekozen voor een pelgrimstocht langs Nijmeegse kerken. Er waren een drietal pelgrimageroutes opgesteld, die elk langs vier kerken voerden. Één wandel- en twee fietsroutes.

Ook de Boskapel was in de pelgrimstocht (fietsroute) opgenomen.

De kerkennacht had als thema "meer dan een dak". Elke kerk van de pelgrimsroute gaf in vijftien minuten een korte presentatie over wat deze kerk tot "meer dan een dak" maakt.

We hebben de deelnemers (10 in totaal) aan de fietsroute niet alleen kennis laten maken met het gebouw de Boskapel, maar ook met de levende kerkgemeenschap daarbinnen en wat die voor Nijmegen wil doen en betekenen.

Allereerst hebben we iets verteld over de geschiedenis van het gebouw de Boskapel.

De Boskapel een gebouw, dat er qua exterieur onopvallend uitziet, maar qua interieur veel groter en interessanter is, dan menigeen in eerste instantie zou denken. De kapel was toegewijd aan de heilige Johannes a Sancto Facundo, een Augustijnse heilige. De architect G.J. van der Grinten uit Venlo bouwde haar naar moderne opvattingen als kerk van soberheid, ruimte en licht. Het bakstenen gebouw heeft een typische dakopbouw, waardoor optimaal met lichtinval is gewerkt zonder dat er een raam aan te pas komt. Het vloeroppervlak lijkt op een schouwburg door de aflopende vloer, die in gelijkvloers overgaat daar waar het liturgische deel en het voormalige koorgedeelte gelegen is. Dit is heel bewust gedaan. De voorganger is niet verheven boven de gelovigen, nee hij is dienstbaar aan de gelovigen.

Daarna werd ingegaan op de betekenis van onze geloofsgemeenschap voor Nijmegen. We hebben een tipje van de sluier opgelicht over onze stadsklooster gedachte. We hebben aangegeven dat we ons in samenwerking met anderen nadrukkelijk naar buiten willen richten.

We willen een Stadsklooster ontwikkelen. Een stadsklooster niet als ommuurd claustrum maar een stadsklooster als idee. Met een kapel waar gevierd wordt. Met een refter waar de ene keer feest gevierd wordt en de andere keer daklozen

komen eten. Met een bibliotheek waar gestudeerd en gedebatteerd wordt. Met een grote proeftuin waar naar hartenlust geëxperimenteerd wordt en met de deuren naar het stadsplein wijd open. Het Stadsklooster is, in onze verbeelding, dé plek in Nijmegen om geïnspireerd te worden en tot rust te komen. Je kunt er terecht met levensvragen en je kunt er jezelf opnieuw ontdekken.

Het Stadsklooster wil door verschillende activiteiten bijdragen aan een samenleving in Nijmegen waarin naar elkaar wordt omgezien.

Het stadsklooster is een plek waar samengewerkt wordt

Om die samenwerking nog wat meer handen en voeten te geven hebben we de aanwezigen meegenomen in ons vormingsprogramma. We hebben uitleg gegeven over ons thematisch werken.

Natuurlijk hebben we ook aandacht besteed aan Om Alle Zielen. Het heeft ons goed gedaan dat mensen dit evenement kennen en waarderen. Niet wij, maar een van de bezoekers riep een ieder op om Om Alle Zielen te bezoeken.

Daarna konden de aanwezigen zelf de kapel ontdekken door alle vertrekken in de kapel te verkennen.

Het bezoek wordt afgesloten met een moment van inkeer. Samen met de bezoekers hebben we een gebed van Augustinus zelf gebeden.

Jan Revenberg

Augustinus ten voeten uit

Geloof en rede, 10a. Kennis en wijsheid.

Trinitate, XII,14,21-15,22

Tekst en vertaling Chris Dijkhuis

De een na laatste paragraaf van 'Geloof en rede' beslaat heel hoofdstuk 14 en grotendeels hoofdstuk 15 van De Trinitate. De doorlopende tekst wordt verdeeld in drie edities van Op de Hoogte. Hierna dus het begin.

In het voorafgaande heeft Augustinus gezegd dat als wij op God gericht leven, onze geest geleidelijk aan gevormd moet worden door zijn eeuwigheid, waarheid en liefde. Maar die geest, onze verstandelijke aandacht, moet ook uitgaan naar vergankelijke, materiële dingen die noodzakelijk zijn voor ons leven hier op aarde. Het is zaak de juiste verhouding tussen die twee te vinden. Die verhouding houdt in dat we de tijdelijke goede dingen gebruiken

met het oog op het eeuwige goede.

21. Ook de wetenschap kent haar juiste verhouding in zoverre dat wat haar verwaand maakt, of dat gewóónlijk doet, overwonnen wordt door de liefde tot het eeuwige goede. Die liefde maakt niet verwaand, maar bouwt op, zoals bekend.¹⁾ Zonder wetenschap is het niet mogelijk goede eigenschappen te hebben die nodig zijn om een goed leven te leiden en waardoor we dit miserabele leven zo leiden dat het komt tot dat eeuwige leven dat echt gelukzalig is.

22. Er bestaat echter een verschil tussen de beschouwing van het eeuwige goede en het gedrag waarmee we van de tijdelijke goede dingen een goed gebruik maken. Het eerste wordt tot de wijsheid, het tweede tot de kennis gerekend. Kennis kan men ook wetenschap noemen, zoals de apostel doet waar hij zegt: "Nu is mijn kennis nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben."²⁾ Met deze kennis bedoelt hij ongetwijfeld het aanschouwen van God, de hoogste beloning die de getrouwen wacht. Maar waar hij zegt: "Aan de een wordt door de Geest het verkondigen van wijsheid geschonken, aan de ander door diezelfde Geest het overdragen van kennis"³⁾, maakt hij heel duidelijk een onderscheid tussen deze twee, wijsheid en kennis, hoewel hij niet uitlegt waarin

die twee van elkaar verschillen en hoe de twee uit elkaar te houden zijn. Toch vind ik na een grondige analyse van veel passages van de Heilige Schrift in het boek Job de volgende uitspraak van de heilige man: "Ontzag voor de Heer is wijsheid, maar het kwaad mijden is kennis."¹⁾ Het verschil is hier te verstaan als volgt: wijsheid hoort bij beschouwing, gedrag bij kennis. In deze tekst stelt hij ontzag voor de Heer gelijk aan de verering van God, in het Grieks 'theosebeia'. De Griekse handschriften hebben dat woord in deze betekenis. En wat is van het eeuwige goede meer verheven dan God met zijn eeuwig onveranderlijke natuur? En wat is de verering van God anders dan de liefde tot Hem die in ons het verlangen wekt Hem te aanschouwen en ons doet geloven en hopen dat dat eens zal gebeuren? Naarmate wij geleidelijk aan vorderingen maken, kijken we nu nog in een wazige spiegel, maar straks in volle openheid. Dat bedoelt de apostel Paulus met 'oog in oog'²⁾. Dat zegt ook Johannes: "Geliefde broeders en zusters, wij zijn nu al kinderen van God. Wat we zullen zijn is nog niet geopenbaard, maar we weten dat we aan Hem gelijk zullen zijn wanneer Hij zal verschijnen, want dan zien we hem zoals Hij is."³⁾ Een woord over dit en vergelijkbare onderwerpen lijkt me een woord van wijsheid te zijn maar het zichzelf verre houden van kwaad dat volgens Job kennis is, heeft ongetwijfeld te maken met tijdelijke zaken. Nu, in onze dagen leven we immers met om ons heen kwaad waarvan we ons verre moeten houden om tot het eeuwige goede te geraken. Daarom behoort al wat we aan verstandigs, sterks, matigs en rechtvaardigs doen, tot de kennis of de discipline waardoor ons gedrag ligt binnen de grenzen van kwaad vermijden en goed nastreven. Door kennis van het verleden verzamelen we al wat er aan voorbeelden is, hetzij ter vermijding, hetzij ter navolging en ook al wat verder voor ons geschikt is.

Aurelius Augustinus

- 1) 1 Kor. 8,1
- 2) 1 Kor. 13,12.
- 3) 1 Kor. 12,8
- 4) Job, 28,28.
- 5) 1 Joh. 3,2

Kinderen van de Boskapel

Eind mei vierden we in de Boskapel de Eerste Communie van zes jonge kinderen. Een prachtige, ontroerende viering, en een kerk vol met mensen van verschillende generaties en achtergronden.

In de weken die eraan vooraf gingen verzorgde de werkgroep kinderactiviteiten een aantal voorbereidende bijeenkomsten voor deze kinderen. En intussen was er iedere week een kindernevendienst, maakten we palmpaasstokken en knutselden we eierdopjes.

Op een 'gewone' zondag varieert het aantal kinderen dat aanwezig is sterk: soms is er maar eentje, vaak drie of vier. Bij de speciale activiteiten rond palmpasen, Eerste Communie, St Maarten en kerstmis loopt dat op: 25 kinderen afgelopen Palmzondag en 80 bij de kinderkerstviering. We hebben een mailinglijst met ruim 20 adressen van ouders die zo nu en dan met hun kinderen naar de kerk komen. Om dat allemaal warm te houden en liefst ook te laten groeien, hebben we natuurlijk menskracht nodig.

De werkgroep kinderactiviteiten is dringend op zoek naar nieuwe mensen! Mensen die het leuk vinden om zo nu en dan de kindernevendienst te leiden, maar ook mensen die ons willen helpen met heel praktische dingen of die een paar keer per jaar willen helpen bij grotere activiteiten zoals de kerstviering, Sint Maarten en het Eerste Communieproject.

Bovendien dromen we er al een tijd van, zo nu en dan iets te organiseren voor tienplussers. Maar daar komen we niet aan toe. Een excursie, een filmavond, een activiteit waarbij de grotere kinderen zich nu eens niet hoeven aanpassen aan de kleintjes en die ze zelf mee helpen bedenken en organiseren: dat zou mooi zijn.

Dus hebt u belangstelling, neem contact met ons op. Alle hulp is welkom!

Liesbeth Vroemen
kinderen@boskapel.nl
024-3606408

Vrienden van de Boskapel

Onze actie: 'Wordt Boswachter' verloopt succesvol. Het aantal Boskapellers dat duizend euro of meer doneert is verviervoudigd. Daarnaast zijn er een groot aantal Boskapellers die hun bijdrage hebben verhoogd of zijn samen met anderen (en dat betekende ook in bijna alle gevallen een hogere bijdrage) Boswachter geworden.

Het bestuur is al die gulle Boskapellers zeer dankbaar. Door u kunnen we ons werk blijven doen.

Wij zijn een zelfstandige geloofsgemeenschap, voortgekomen uit de kloosterkapel van de Augustijnen, met hun traditie van experimenteren en vernieuwen.

Mensen met een katholieke, protestantse of niet kerkelijke achtergrond laten zich inspireren door de augustijnse spiritualiteit van vriendschap en dicht bij mensen staan.

Zonder kerkelijke ballast maar wel in verbondenheid met de katholieke traditie willen wij aan zoekers en zieners, op een eigentijdse wijze ruimte bieden voor zingeving en verdieping. Dat doen we door middel van vieringen, lezingen, debat en discussie. Wij gaan niet uit van leerstellingen die ons op koers houden maar van de kracht van mensen om elkaar te bemoedigen, te versterken en zich met elkaar te verbinden.

Wanneer u in uw omgeving mensen kent die dit aanspreekt nodig hen dan uit om eens een keer naar onze vieringen te gaan, of een vormingsactiviteit te bezoeken. Misschien worden zij wel zo geïnspireerd dat zij **Vriend van de Boskapel** willen worden.

Wij zullen er voor zorgen dat achter in de kapel en bij onze vormingsactiviteiten folders komen te liggen.

Het bestuur

Franciscaanse Beweging
Van der Does de Willeboissingel 11
5211 CA 's-Hertogenbosch
Tel: 073-6131340
E-mail: info@franciscaansebeweging.nl
Web: www.franciscaansebeweging.nl

Lieverlede – Bezinning op je levensweg
5 weekenden bij de franciscanen in Megen

De Franciscaanse Beweging biedt onder de naam 'Lieverlede' in 2018 een bezinningsperiode van vijf weekenden aan. Voor mensen die pas op de plaats willen maken om hun levensweg tot nu toe te overzien en bewust naar de toekomst willen kijken. Deze bezinningsperiode wordt verbonden met je zoektocht naar God. Van januari tot en met juni verblijf je een weekend per maand onder begeleiding bij de broeders franciscanen in Megen. Thuis verdiep je je verder in wat je tijdens die weekenden aangerijkt krijgt.

Lieverlede is een jaar 'in gelovig perspectief'. Het biedt je de mogelijkheid te reflecteren op jouw relatie met God en de manier waarop die de afgelopen jaren vorm heeft gekregen. Tegelijkertijd kijk je vooruit, naar wat de toekomst je te brengen heeft, of naar welke keuzes je nog te wachten staan. Elk weekend is een aanzet om wat je ontdekt en ervaren hebt, te verwerken in jouw persoonlijk levensverhaal. Die aanzet wordt gegeven door middel van creatieve werkvormen, wijsheden uit het christendom, de psychosynthese en de franciscaanse spiritualiteit.

Thema's tijdens de cyclus zijn: 'geraakt worden', 'verlangen', 'verzoening', 'thuiskomen' en 'op nieuw op weg'.

De eerstvolgende cyclus van vijf weekenden start in januari 2018 en eindigt in juni van dat jaar. De weekenden worden gehouden in het gastvrije klooster van de franciscanen in Megen. Kosten: € 695,- (korting voor minder draagkrachtigen is mogelijk). Per groep kunnen maximaal 10 mensen deelnemen. De begeleiding is in handen van Heileen Holman en Marja Heuzeveldt.

Data: 12 – 14 januari, 16 – 18 februari, 23 – 25 maart, 27 – 29 april en 1 – 3 juni 2018.

Tijdstip: vrijdagavond 19.30 uur – zondagmiddag 16.00 uur

Kosten: € 695,- Korting voor minder draagkrachtigen is mogelijk.

Aanmelding: Een uitgebreid informatiepakket (met aanmeldingsformulier) kan worden opgevraagd bij de coördinator van Lieverlede, Heileen Holman, lieverlede@heileenholman.nl of bij de Franciscaanse Beweging via info@franciscaansebeweging.nl

De Franciscaanse Beweging (FB) staat voor ontmoeting, verbondenheid, verdieping en bezinning. In Nederland telt de Franciscaanse Beweging twaalfhonderd leden, mensen die zich laten inspireren door het levensmodel van Franciscus en Clara van Assisi. Zij streven een eenvoudige levenswijze na, dicht bij andere mensen en andere schepselen, met respect voor de ander en respect voor natuur en milieu. Kernwaarden van de FB zijn: eenvoudig, betrokken, kwetsbaar en vredelievend.

De Franciscaanse Beweging

Hoe voed je een kind op in een best wel rotte wereld

Dat was de titel boven een artikel dat ik, ongeveer een maand geleden in het dagblad Trouw las. Het bevatte een interview met de hoogleraar pedagogiek Micha de Winter.

Hij hield een hoopvol pleidooi voor optimistische opvoedkunde.

Het gaat hem er om dat opvoeders leed en onrecht gepaard laten gaan met hoop en mogelijkheden. "We moeten perspectief bieden."

"Als je kinderen van jongs af aan weet mee te geven dat ze ertoe doen, dat de samenleving ook op hén zit te

wachten, dan motiveer je ze om zich in te spannen en zich te ontwikkelen."

Het gaat niet om individuele doelen, verduidelijkt hij. "Ouders vinden het belangrijk dat hun kind gelukkig wordt. Voor mij telt net zo goed of ze bij een gemeenschap horen, iets voor een ander kunnen doen."

De kunst is om kinderen en jongeren zo toe te rusten dat ze straks met elkaar de toekomst kunnen vormgeven. "Ze moeten zich verdiepen in elkaars werelden. In je eentje kun je niet zo veel, maar met elkaar wel."

Over het radicaliseren van jongeren zegt De Winter het volgende: "Uiteindelijk komt hun extremisme voort uit een gevoel dat de wereld verrot is en onrechtvaardig. Daar kun je ook iets goeds in ontdekken; ze staan in ieder geval gepassioneerd en betrokken in de wereld, zijn niet alleen maar met zichzelf bezig."

De samenleving zit volgens de hoogleraar te springen om hoopvolle en optimistische burgers die met elkaar wat van de wereld willen maken. Ouders zou hij aanraden om af en toe een 'hoop-check' te doen. "Hou jezelf tegen het licht als opvoeder. Leef je optimisme voor?"

De woorden van de hoogleraar raakten mij. Hij heeft gelijk. De mens is bovendien een sociaal wezen. De wetenschap dat je er voor een ander kunt zijn, dat je gezien en erkend wordt, is voor mensen bijna van levensbelang. De gedachte dat je in je eentje moet overleven in een wereld van individuen die elkaar nauwelijks meer zien staan, is beangstigend.

Het gaat niet alleen om het eigen ik. Persoonlijke vrijheid en de eigen prestaties zijn niet het hoogste dat bij voortduring nagestreefd moet worden. Nee er is meer. Ieder mens doet er toe. En dan vooral in relatie tot andere mensen. Kinderen horen het gevoel te krijgen dat de samenleving ook op hén zit te wachten. Dat ze er toe doen en dat ze iets bij te dragen hebben. En dat ze deel uitmaken van iets dat groter is dan hun eigen ik. Ouders en andere opvoeders horen dat besef en dat perspectief uit te dragen. De Winter: "Hou jezelf tegen het licht als opvoeder. Leef je zelf dat optimisme voor?" Wijze woorden wat mij betreft. En van levensbelang voor ieder mens. En van de samenleving als geheel.

Jan Revenberg

Augustinus lezing

Traditioneel beginnen we het nieuwe vormingsseizoen met de Augustinus-lezing.

Dit jaar vindt deze lezing plaats op dinsdag 29 augustus om 20.00 uur in de Boskapel.

We hebben Ward Cortvriendt bereid gevonden om de Augustinus lezing te verzorgen

Ward Cortvriendt is Rector van de Oud-Katholieke statie Twente en Ommelanden en assisterend pastoor Oud-Katholieke parochie St. Joris Amersfoort.

Dit jaar willen we ter gelegenheid van de herdenking van 500 jaar reformatie de lezing aan Luther wijden. Luther als augustijn. Invloeden van Augustinus op Maarten Luther. Hoe toevallig (of juist niet) is het dat uitgerekend een augustijn een reformatie ontketent? Sporen van Augustinus in het reformatorische gedachtegoed? En waar heeft Luther zijn augustijnse traditie misschien juist losgelaten?

Het beloofd een goede avond te worden

Noteer deze datum vast in uw agenda.

De commissie vorming

Van de Amnesty tafel

Afgelopen weken was 't volop in het nieuws. De tragische vrijlating van Liu Xiaobo.

Hij is vrijgelaten voor medische behandeling, omdat hij erg ziek is en genezing lijkt bijna niet meer mogelijk.

Liu Xiaobo is een mensenrechtenactivist in China, die 11 jaar gevangenisstraf kreeg vanwege "aanzetten tot staatsondermijning".

Een paar jaar geleden heeft hij de Nobelprijs voor de Vrede gekregen.

Omdat hij niet bij de uitreiking kon zijn is symbolisch deze "Empty Chair" op de Dam in A'dam gezet(gemaakt door Maarten Baas) om Liu Xiaobo te eren.

Wij, vanuit de Boskapel, hebben regelmatig kaarten met een bemoedigende groet gestuurd naar hem en zijn vrouw.

Laat Liu Xiaobo onvoorwaardelijk VRIJ !
Teken de petitie op de website van Amnesty.

Namens de Amnestygroep,
Thea

Pianorecitals in de Boskapel

"Die internationaler Musiksommer Campus Cleve" organiseert voor de tiende keer een masterclass voor pianisten.

Hieraan nemen pianisten deel uit alle delen van de wereld. Jonge talenten, maar ook afgestudeerde musici die proberen langs de route van masterclasses hun spel te perfectioneren. De deelnemers krijgen de gelegenheid in recitals voor publiek op te treden op diverse locaties in Duitsland en Nederland in een cirkel rond Kleef. Tot nu toe stond Nijmegen zelf niet bij deze locaties. Het is met medewerking van de Organisatie en de beheerders van de Boskapel gelukt om 6 van de 108 recitals dit jaar in de Boskapel te laten plaatsvinden:

Woensdag 26 juli,

Donderdag 27 juli,

Vrijdag 28 juli,

Woensdag 2 augustus,

Donderdag 3 augustus,

Vrijdag 4 augustus,

Luca Grianti 15 jaar (Italië)

Clara Strobel 15 jaar (België)

Zhuotao Huang 20 jaar (China)

Leonhard Dering (Duitsland)

Max Philip Klüser 26 jaar (Duitsland)

Laura Mercedes Sánchez ?? jaar (Spanje)

Alle recitals zijn gratis toegankelijk; collecte bij de uitgang bestemd voor de pianist.

Aanvang van alle concerten: 19:30, met een pauze (+/- 20:00 uur) waarin tegen vergoeding iets gedronken kan worden (ter compensatie van gemaakte onkosten voor de Boskapel). Einde recital +/- 21:00 uur.

Van harte aanbevolen.

Jan van Egmond.

NB Bij het prikbord kunt u informatie vinden over alle 108 recitals in de omgeving

Bestuur Boskapel

Bestuur	Contactpersoon voor
Els Verheggen (voorzitter)	Bestuur, Participantenraad, Communicatie en vorming
Jan Revenberg (secretaris)	Secretariaat
Vacature (penningmeester)	Penningmeester
Joop Haverkort	Vorming, Oecumene
Birgitte Ligtenberg	Bloemsiergroep, Eettafel, Gastteam, Amnesty, Diaconie
Vacature	Boskapelkoor, Koffiegroep
Vacature	Kinderen

Boswachter

De actie Boswachter is voor de Boskapel de belangrijkste bron van inkomsten.

Word daarom Boswachter!!

U kunt uw bijdrage overmaken op:

ING-bank: IBAN: NL35 INGB 0002 2069 16

of

Rabobank: IBAN: NL47 RABO 0157 8328 56

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel

Volg ons ook op : www.facebook.com/DeBoskapel

Bezoek ook eens onze vernieuwde website: www.boskapel.nl